

JYTTINÄ

3 • JOULUKUU 2015

JÄLLENNÄKEMISIÄ

Reunion yhdistää
reserviläisiä

PELIMUSIIKIN TAIKAA

Legend of Zelda, Skyrim, Super Mario
- monipuolista sotilasmusiikkia

JOHA

Viimeisen kerran
tetsari niskaan

VARUSMIESSOITTOKUNTA - ALIUPSEERIKURSSIN TUULET

SEURAA MEITÄ SOMESSA!

facebook.com/
varusmiessoittokunta

youtube.com/
varusmiessoittokunta

@pvvmsk

SISÄLLYS

- 3 **Alkusoitto**
oppilaskorpraali *Eero Koski-Lammi*
- 4 **Toiveikkaana kohti uutta vuotta**
Puolustusvoimien
varusmiessoittokunnan
päällikkökapellimestari,
musiikkimajuri *Timo Kotilainen*
- 5 **Varusmiessoittokunta on erikoisyksikkö, joka pysyy ajan hermolla**
Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan varapäällikkö,
kapteeni *Tommi Tenhu*
- 6 **Pelimusiikin lumoissa**
korpraali *Aki Minkkinen*
- 7 **Tattoo Show 2015**
oppilaskorpraali *Topi Rissanen*
- 8 **Yhtyeiden loppuvuosi**
- 10 **Johtamisharjoitus**
oppilaskorpraali *Eero Ruhanen*
- 12 **Kaartin soittokunta Tempelinaukiolla**
oppilaskorpraali *Aaro Huopainen*
- 13 **Oppi koulutuksesta ja kasvatuksesta**
upseerioppilas *Katariina Holma*
- 14 **Purnausta poteron pohjalta**
oppilaskorpraali *Michael Walden*
- 15 **Reunion – takaisin yhteen**
reservin alikersantti *Ida Toivonen*
- 16 **Tulevia esiintymisiä – Ysäri**

ALKUSOITTO

OPPILASKORPRAALI **EERO KOSKI-LAMMI**

Minulla on suuri kunnia toimia tämän saapumiserämme viimeisen *Jytinä*-lehden päätoimittajana. Upseerioppilas **Sampolahti** jätti minulle suuret saappaat täytettäväksi lähdettyään katsomaan, kuinka kovaa Haminassa tuulee. Tämä pesti toi mukanaan kaksijakoisia tunteita niin onnistumisen hetkiä kuin mitä stressaavimpiakin aikoja. Mutta mitään niistä en vaihtaisi pois. Tässä on *Jytinä* numero kolme vuosimallia 2015.

Aliupseerikurssin uudistumisen myötä myös joukkomme yhteishenki vahvistui entisestään. Enää eivät Showbandilaiset olleet oma lukunsa tai 66% Combo3:esta yhtenäinen duo vaan kaikki löysivät toisensa; opintosuuntien kautta. Kapellimestari- ja marssikapellimestarikursseille tiensä löysivät sellaiset oppilaat, jotka eivät välttämättä erikoiskoulutuskaudella tunteneet toisiaan niin hyvin. Äänenjohtajat ovat nimensä mukaisesti ottaneet joissain tilanteissa isompaa roolia, selkeästi johtaja-ainesta. Tapahtumatuotanto on luonut oppilaille tekemistä, kirjaimellisesti tekemistä, sillä heidän tuottamat tapahtumat ovat kaikille näytönpaikkoja.

Oma opintosuuntani, viestintä, on toiminut kaikkien opintosuuntien eräänlaisena välikätenä tuottaen tiedotteita ja markkinoiden erilaisia tapahtumia. Itselläni oma vastuualueeni oli Helsingissä järjestettävien Studia-messujen onnistuminen ja tämä *Jytinä*-lehden päätoimittajan virka, unohtamattakaan Varusmiessoittokunnan verkkoblogin päätoimittajana toimimista.

Lehdessä kerromme, mitä kaikkea syyskaudellamme on tapahtunut. Mieluisia lukuhetkiä vuoden viimeisen *Jytinän* parissa!

Jytinän päätoimittajan pesti toi mukanaan kaksijakoisia tunteita niin onnistumisen hetkiä kuin mitä stressaavimpiakin aikoja. Mutta mitään niistä en vaihtaisi pois.

Jytinä on Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan tiedotuslehti, joka ilmestyy kolme kertaa vuodessa. Lehti käsittelee Varusmiessoittokunnan elämää sotilasmusiikin ja sotilaskoulutuksen saralla.

Vastaava päätoimittaja
kapteeni **Tommi Tenhu**
puhelin 0299 442 511
sähköposti tommi.tenhu@mil.fi

Toimitus
oppilaskorpraali **Eero Koski-Lammi**

Taitto, grafiikka & kuvat
oppilaskorpraali **Eero Koski-Lammi**
oppilaskorpraali **Markus Honkavaara**
oppilaskorpraali **Ville Laitinen**
oppilaskorpraali **Eero Ruhanen**
vänrikki **Jere Paldanius**

Painopaikka
Juvenes Print
Tampere

Painos
150 kpl

Yhteystiedot
Puolustusvoimien varusmiessoittokunta
Panssariprikaati
PL 5
13701 PAROLANNUMMI

TOIVEIKKAANA KOHTI UUTTA VUOTTA

TEKSTI: PUOLUSTUSVOIMIEN VARUSMIESSOITTOKUNNAN PÄÄLLIKKÖKAPPELLIMESTARI, MUSIIKKIMAJURI **TIMO KOTILAINEN**, KUVA: OPPILASKORPRAALI **VILLE LAITINEN**

Sydäntalven Jytinän julkaisuhetkellä Varusmiessoittokunnan reserviin on siirtymässä ensimmäinen joukko uusimuotoisen AUK:n läpikäyneitä sotilasmusiikkialan erikoisosaajia. Kurssin valmistelu-aika oli ennätyskellisen lyhyt, mutta oppilaiden innostus ja saavutetut tulokset kannustavat henkilöstöämme kehittämään koulutuksen sisältöä edelleen. Oli ilo saada seurata reserviläisillä vahvennetujen orkestereiden onnistuneita esiintymisiä, joiden tapahtumatuotannosta sekä viestinnästä ja myös musiikillisesta johdosta vastasivat AUK:n oppilaat.

Tammikuussa 2016 palvelukseen astuva uusi saapumiserä on Varusmiessoittokunnan historian suurin. Yli kolmestasadasta hakijasta palvelukseen hyväksyttiin 106 hakijaa. Merkillepantavaa on jousisoittajien määrän huomattava kasvu, joka kertoo Varusmiessoittokunnan toiminnan saavuttaneen musiikin opiskelijat kaikista soitinryhmistä.

Peruskoulutuskaudella annettava koulutus sotilaan perustaidosta luo hyvän pohjan koko palvelusajalle. Varusmiessoittokunnan erinomainen kouluttajatiimi on luonut taistelija-tutkinnosta elämyksen, joka ei varmasti unohdu. Maastossa yhteisesti koetut hetket ovat hyvänä pohjana erikoiskoulutusjaksolle ja sen lukuisille esiintymisille.

Jokaista saapumiserää hyödynnetään osana Puolustusvoimien kansainvälistä toimintaa. Tulevan kesän huippuhetkiin kuuluvat useamman viikon esiintymiset kansainvälisissä sotilasmusiikkita-

pahtumissa. Kutsu Euroopan merkittävimpään sotilasmusiikkitaapahtumaan, Sveitsin Basel Tattoooseen, kertoo Varusmiessoittokunnan saavuttamasta tunnettuudesta ja maineesta. Suomalaisen varusmieskoulutuksen mahdollisuudet hyödyntää nuorten erikoisosaamista on myös nähtävillä loppukesästä Hamina Tattooossa. Tiivis palvelusaika huipentuu elo-syyskuussa valtakunnalliseen konserttikiertueseen, jossa Suomen parhaimmilla estradeilla ladataan täys-

laidallinen 90-luvun hittejä orkestroituna massiiviselle kokoonpanolle.

Menestystä ja onnistumisen iloa vuodelle 2016!

VARUSMIESSOITTOKUNTA PYSYY AJAN HERMOLLA

TEKSTI: PUOLUSTUSVOIMIEN VARUSMIESSOITTOKUNNAN VARAPÄÄLLIKKÖ, KAPTEENI **TOMMI TENHU**
KUVA: OPPILASKORPRAALI **VILLE LAITINEN**

I/15-saapumiserä on ollut uudistusten ja muutosten ytimessä. Ensimmäinen toimintakautemme on kohta takana Panssariprikaatin yhteydessä. Henkilöstötilanteemme on todella haastava, ja koulutuksien toteutus uudessa toimintaympäristössä on tuonut omat haasteensa, mutta myös helpotusta; uusi monitoimihalli on osoittautunut toimivaksi kokonaisuudeksi.

Panssariprikaati ja Parolan huoltopataljoona ovat tukeneet toimintaamme erinomaisesti, ja koemme olevamme vahvasti panssariprikaatilaisten. Kanta-hämäläiset ovat ottaneet meidät lämpimästi vastaan. Kiitos omalle henkilökunnallemme työläästä vuodesta, ensivuodessa on vielä haasteita erityisesti henkilöstön suhteen. Urapolku erikoisjoukkoomme kulkee yksikköme kautta, jotta tarvittavat erikoisosaajat saadaan niin sotilas- kuin musiikkikoulutukseenkin.

Sotilasmusiikkialan valtakunnallisten koulutustehtävien esimerkiksi mediamiesten koulutus tuli uutena lisänä erikoisjoukkomme tehtäväksi, mikä oli sinänsä luonnollista pitkän mediatoimintamme ja koulutuksellisten tehtävämme myötä. Valtakunnallisen aliupseerikurssin uudistaminen entistä paremmin sodan ajan tehtäviä palvelevaksi sotilasmusiikkilinjaksi on nyt ensimmäistä kertaa pilotoitu. Henkilökunnan ja koulutettavien palautteiden ja kokemusten pohjalta kehitämme kurseja ja toimintaamme entistä tehokkaammaksi. PVmoodlekin otettiin käyttöön aliupseerikurssilaisten opiskelussa. Moodlen käyttö laajenee vuonna 2016 varusmiespalveluksessa oleville sekä reserviläisillemme. Aliupseerikurssin sotilasmusiikkilinjalla oppilasmääriä, valintoja, opintosuuntia ja koulutuksia tarkennetaan ensi vuonna. Yhteistyötä eri oppilaitosten, opettajien ja orkestereiden kanssa lisätään entisestään.

Tavoitteenamme on luoda mahdollisimman hyvä koulutus ja kehittymismahdollisuudet musiikin ammattilaisiksi ja ammattoittokuntiin hakeville johtajakoulutetuille sotilassoittajille.

Lämpimät kiitokset koko I/15-saapumiserälle. Erityisesti pitää muistaa reserviupseerikurssilaisia, aliupseerikurssiamme unohtamatta. RUK:ssa opiskelevat ovat avanneet latua tulevien saapumiserien johtajakoulutukseen. Kohta olette kaikki siirtyneet reserviin, mutta jokaisen teidän osaamista tarvitaan jatkossakin, joten toivotan teidät tervetulleiksi harjoituksiimme. Lunastakaa paikkanne reservissämme niin kuin olette kokeneet aikai-

sempienkin saapumiserien vapaaehtoisesti tekevän.

Erikoisjoukkomme näkyvyys on vuoden 2015 aikana lisääntynyt merkittävästi monissa medioissa, ja siitä kiitokset kuuluu teille kaikille, niin omille toimijoille kuin yhteistyötahoillemme.

I/16-saapumiserä astuu palvelukseen 4.1.2016 ennätysuurena, ja naisiakin tulee ennätysmäärä: 15 henkilöä. Odotamme innolla uusien ihmisten tuloa, olette lämpimästi tervetulleita yksikköömme.

Rauhallista joulua ja hyvää uutta vuotta 2016 kaikille.

PELIMUSIIKIN LUMOISSA

Elokuun toisella viikolla koitti yksi saapuisemmista suurimmista haasteista, Game On -kiertue. Maanantaipäivänä Game On -kokoonpanoomme saapui vahvistuksia Helsingistä, kun Sibelius-lukion jouset saapuivat täydentämään jousisektiotamme.

Game On -kiertueen kenraaliharjoitus pidettiin tiistaina, jolloin paikalle saimme myös kiertueen juontajat. Juontajina kiertueella toimivat Justimuksestakin tuttu **Sami Harmaala** ja vloggari **Juuso Karikuusi** eli Herbalisti. Kiertueen massiivinen valokokonaisuus oli saatu kasattua maanantai-iltana harjoitussaliimme, joten saimme harjoitella keikkavalaistuksessa, mikä toi täysin uuden ulottuvuuden koko show'hun. Tiistaisesta harjoituspäivästä muodostui pitkä, mutta harjoitusten jälkeen kapellimestarimme ilmaisivat olevansa luottavaisia kiertueen suhteen – ja mikseivät olisi, olimmehan harjoitelleet kiertuetta varten kolmisen viikkoa. Kiertueen odotukset olivat korkealla, ja etukäteistietojen mukaan lippuja konsertteihin oli myyty runsaasti.

Keskiviikkona koitti ensimmäinen Game On -konsertti Tampere-talossa, Suomen

suurimmassa konserttisalissa. Kiertueen avaus sujui varsin mallikkaasti, ja Tampereen yleisö näytti pitävän näkemästään sekä kuulemastaan. Soittajan näkökulmasta tunnelma konsertissa oli hieno, mikä tiesi hyvää myös kiertueen jatkoa ajatellen. Konsertin jälkeen tekniikkaryhmämme aloitti lavan purkamisen, kun taas muu orkesteri siirtyi takaisin kasarmille lepäämään.

Hieman myöhäisemmän aamuherätyksen jälkeen pakkasimme jälleen tavaramme ja aloitimme matkan kohti Kuopiota, jonne kiertueemme siirtyisi seuraavaksi. Kuopio sijaitsi Hämeenlinnasta tarkasteltuna kauempana kuin muut kiertueemme paikkakunnat, joten matkustamiseen jouduimme käyttämään tällä kertaa hieman enemmän aikaa. Kuopiossa meitä odotti lähes valmis keikkalava, jonka tehokas tekniikkaryhmämme oli jo aiemmin koonnut. Ilman heitä kiertueemme ei olisi ollut läheskään yhtä onnistunut, joten lienee aiheellista antaa heille vielä kerran suuret kiitokset hienosta työstä! Soundcheckin jälkeen alkoi valmistautuminen illan koi-tokseen. Kuopioon oli myös saapunut erittäin kiitettävä joukko ihmisiä ja mielestä-

ni onnistuimme hyvin myös Kuopiossa. Salin hieno akustiikka pääsi todellakin oikeuksiinsa pelimusiikintäyteisenä iltana. Konsertin jälkeen otimme suunnaksi jälleen Hämeenlinnan.

Kasarmille saavuimme aamuyöllä kello kolmen jälkeen. Herätys oli tuttuun tapaan kello 6.30 johtuen Helsingin Vartioparaatista sekä Showbandin keikasta Espan lavalla. Pientä kireyttä ja

väsymystä oli havaittavissa monessakin varusmiehessä, mutta onneksi jo rutiinilla suoritettu Vartioparaati sujui mallikkaasti, minkä jälkeen ilmapiiri vapautui huomattavasti ja meno jatkui jälleen tuttu pilke silmäkulmassa.

Helsingistä Game On-orkesteri ja tekniikkaosasto siirtyivät Varusmiessoittokunnan entiseen kotikaupunkiin Lahteen, jossa oli kiertueen kolmas Game On -konsertti. Sibeliusalolle oli saapunut myös huomattava joukko Varusmiessoittokunnan reserviläisiä, jotka olivat konsertin lisäksi tulleet Reunion-tapahtumaan, jonne oli kutsuttu kaikki Varusmiessoittokunnassa aiemmin palvelleet reserviläiset.

Sibeliusalolle oli siis saapunut varsin vaativa ja arvovaltainen raati, mikä antoi monille soittajille ylimääräistä latausta konserttiin. Tuolloin noin kahdeksan kuu-

kautta Varusmiessoittokunnassa palvelleena olin ihmeissäni, kuinka ennen konserttia saimme yli tunnin tauon ennen konserttia soundcheckin jälkeen. Uskoakseni tämä oli vain poikkeus, vaikkakin tuona päivänä tuo hengähdystauko tuli enemmän kuin tarpeeseen. Allekirjoittaneen mielestä konsertti oli koko kiertueen parasta musiikillista antia ja myös yleisö oli konsertin jälkeen haltioissaan.

Vapaan viikonlopun jälkeen maanantaina palasimme lomilta ja aloitimme valmistautumisen kiertueen päättävään Hämeenlinnan Game On -konserttiin. Klo 19 lähes täysi Verkatehtaan Vanaja-sali sai kuulla ensi tahdit pelimusiikkia, kun konsertin aloittava *Legends Of Zelda* -pelin tunnusmusiikki pärähti soimaan. Konserttiin oli saapunut myös ilahduttava määrä varusmiehiä sekä oman prikaatimme

komentaja, eversti **Pekka Järvi**. Hän oli tyytyväinen konserttiimme, mutta ilmaisi myös pienen pettymyksensä kun ei kuulutkaan musiikkia *World Of Tanks* -pelistä. Uskoakseni tämä Panssariprikaatin komentajan toive huomioidaan jatkossa, jos ja kun pelimusiikki otetaan jälleen esille jossain vaiheessa.

Onnistunut kiertueemme oli erittäin hieno päättää Hämeenlinnassa, jossa Varusmiessoittokunta on piakkoin viettänyt vuoden päivät. Konsertin perusteella uskon Varusmiessoittokunnan lunastaneen heti paikkansa myös Hämeenlinnaisten sydämissä.

TEKSTI: KORPPAALI **AKI MINKKINEN**
KUVA: OPPILASKORPPAALI
MARKUS HONKAVAARA

TATTOO SHOW 2015

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan erän 1/15 vuoden viimeinen kohokohta oli 10.9. Helsingissä järjestetty Helsinki Tattoo Show 2015, jossa kaikki Suomen kuudesta soittokunnasta esiintyivät vierailevien tähtien kera, joihin lukeutui esimerkiksi Diandra ja lyömäsoitinorkesteri Takomo Percussion. Varusmiessoittokunnan seurassa esiintyi Teräsbetoni-yhtyeestäkin tuttu **Jarkko Ahola**, joka lauloi kuviomarsiesityksen lopussa olevan Van Halenin *Jumpin*. Ilta alkoi Kaartin soittokunnan kuviomarsiesityksellä, jonka jälkeen jokainen varusmies

alkoi jännittyneenä odottamaan omaa esitystä, joka oli illan viimeinen ennen soittokuntien yhteistä esitystä. Varusmiessoittokunnan puolen vuoden työ kuviomarsin parissa palkittiin suurilla suosionosoituksilla Hartwall-areenalla. Uusi päällikkömme musiikkimajuri **Timo Kotilainen** pysäytti esityksen hetkeksi, jotta saimme kuunnella rauhassa katsojien taputukset, huudot ja vihellykset, jotka ainakin minut saivat kananlihalle ja loi minulle yhden mahtavimmista tämän vuoden muistoista. Jokainen meistä voi varmasti olla

ylpeä onnistuneesta esityksestämme, joka vaati jokaiselta enemmän kuin olisimme osanneet arvatakaan. Ilman tällaista konserttia olisi yhdeksän kuukautta palvelevien varusmiestovereiden hyvästeleminen ollut hankalaa, mutta saimme onneksi vielä viimeisen yhteisen muiston palvelusajastamme. Vasen jalka edellä uusia haasteita kohti.

TEKSTI: OPPILASKORPPAALI
TOPI RISSANEN
KUVA: OPPILASKORPPAALI
MARKUS HONKAVAARA

VIIHDEORKESTERI

Puolivuotinen soittokausi meni kuin siivillä viihdebändin jätkien kanssa soitellen. Kaikkiaan hump-pa raikasi 25 kertaa eri puolella Suomea. Mieleen jäi erityisesti Gymnaestrada, Satama soi, Espan keikat, RUK:n kurssijuhla. Lista on pitkä. Itselleni kuitenkin kaikkein mieluisin ja suurin keikka oli heinäkuun Tangomarkkinat. Siellä soitimme kaksi keikkaa: Iltakeikan tangokadun sykkeessä ja toisella keikal-la löimme hynttyyt yhteen konserttisoittokunnan kanssa *Legendaarinen Olavi Virta 100 vuotta* -konsertissa. Se oli mahtava kokemus.

Elokuussa viihdebändi oli mukana myös Game On -pelimusiikin kiertueella, osa soittamassa, osa

tekniikkatiimissä. Viimeinen esiintyminen oli 29.8 Heinolassa, jossa juhlittiin Venetsialaisia. Oli todella haikaa keikka, mutta perinteisellä viihdebändin iloisella meiningillä sekin heitettiin, ja keikka loppui arvolleen sopivasti iletulitukseen!

Tästä parin viikon päästä koitti yhdeksän kuu-kautta palvelleiden kotiuttaminen ja viihdebändistäkin yli puolet hyppäsivät reserviin. Ja se vasta haikaa olikin! Olihan meistä tullut tiivis porukka, suorastaan perhe.

Noh, katsotaan mitä jatkossa keksitään! Hump-pa ei ainakaan lakkaa soimasta, se on varmaa! Hump-pa'n'roll!

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **ANTERO MAKKONEN**

COMBO 3

PVMSK:n pienimmän yhtyeen, Combo3:n soitto-kausi sisälsi monenlaisia keikkoja ja yllättäviä kään-teitä. E-kauteen mahtui noin 25 toinen toistaan eri-laisempaa keikkaa; vanhainkoteja, kahvittelujazzia, Hämeenlinnan Suisto-klubi, sekä Hattulan kunnan-johtajan olohuoneessa soitettu yksityistilaisuus.

Kanssamme soittotoiminnan aloittanut rum-palimme jääkäri Hongisto valitettavasti joutui vuo-den tauolle sairauden vuoksi, joten yhtyeen muka-na nähtiin useita vierailevia soittajia. Tästä johtuen jokaisesta keikasta tuli aivan omanlaisensa. Kun kesä eteni, alkoi tiuha keikkatahti hiljentyä Game

on -kiertueen ja Tattoo Show'n lähestyessä.

Näin vanhemmasta suomalaisesta musiikista tietämättömälle Combossa soittaminen avasi hui-masti näkemystä suomalaisesta tanssi- ja sota-ajan musiikista. Ikimuistoisimpia keikkoja olivatkin ne, joihin saimme mukaan vierailevan hanuristin tuo-maan kappaleisiin menevämpää poljentoa.

Tie ensimmäisestä esiintymisestä edellisen saa-pumiserän kotiutusjuhlassa viimeisiin bilekeikkoihin oli pitkä ja välillä kivinenkin, mutta näitä keikkoja tulen muistelemaan aina lämmöllä ja hymyssä suin!

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **JUSSI KEINONEN**

AUKEAMAN KUVA: OPPILASKORPRAALI **MARKUS HONKAVAARA**

SHOWBAND

Showband, tuo hämmästyttävän energian ja virtuootti-sen soiton taitava kokoonpano sai koneensa kutosvai-teelle viimeistään kesäkuun ensimmäisten MLJazzien koittaessa. Suomisoulin kruunattu kuningas **Sami Saari** muovasi nuorista jannuista tinkimättömiä soul-miehiä, jotka vieläkin vannovat tanssiliikkeistä pyhim-män, "soulstepin" nimeen. Tätä tanssiliikettä askel-

taen reserviin siirtyi myös rumpukumppanini korpraali Hautamäki, joka vuoden ensimmäisessä Jytinässä odot-ti Showbandin vuodelta "hyvää yhteishenkeä, aurin-koista keliä sekä ikimuistoisia hetkiä." Näistä todellakin saimme nauttia. Sadat ja taas sadat tunnit kamarimus-iikkisali Bastionissa, bussissa ja totta kai keikoilla tekivät 20 hengestä yhtenäisen porukan.

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **AKU TERVAKANGAS**

KONSERTTISOITTOKUNTA

Konserttisoittokunnan vuosi on kulunut mukavien harjoitusten ja keikkojen merkeissä. Lukuisten arvok-aiden seremonioiden lomaan on mahtunut mukavan rentoja viihdekeikkojakin, näistä esimerkkinä ehkä ohjelmistoltaan vaativin mutta mielenkiintoisin kons-ertti Murikan musiikkileirillä Tampereella heinäkuus-sa. Keihäänkärkiä tänä vuonna toiminnassamme ovat olleet Game On -pelimusiikin kiertue ja YLE:n televisioi-mat Kansallisen sotaveteraanipäivän päiväjuhla sekä

Seinäjoen Tangomarkkinoiden Legendaarinen Olavi Virta -juhlakonsertti. Lisäksi hyvin pitkälti konserttisoit-tokunnasta muodostettu paraatisoittokunta ja lavabän-di esittivät tämän vuoden kuviomarssiesityksen Sweden International Tattooossa Ruotsin Malmössä ja Hartwall Arenan Tattoo Show'ssa. Myös Helsingin keskustassa järjestettävät vartioparaatit jäivät keikkakesästä monen mieleen.

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **JOONA YLISELÄ**

KAMARIORKESTERI

Varusmiessoittokunnan I/15-saapumiserän kamarior-kesteri oli ainoa laatuaan.

Yhtye muodostui kolmesta viulistista, yhdestä sellistis-tä, pianistista ja haitaristista. Moni kappale piti sovit-taa täysin uudestaan, sillä tällaiselle soitinvalikoimalle sävellettyjä teoksia oli miltei mahdoton löytää.

Sovituksellisten haasteiden yli päästyämme teimme kuitenkin runsaasti keikkaa aina päiväkodeista mii-navarastoihin. Suurimpia vastuutehtäviämme olivat kynttiläkiertueet, jotka järjestettiin maaliskuussa ja

elokuussa eri kirkoissa ympäri Suomen. Omasta mielestäni ikimuistoisin keikka Kamariorkesterin kanssa oli Puolustusvoimain kome-tajan järjestämä tilaisuus eräällä saarella Helsingin edustalla. Meidät kuljetettiin paikalle sota-aluksella, ja itse esiintyminen tapahtui vanhassa ja pimeässä mii-navarastossa. Tämä oli viimeinen keikkamme, ja tuntui hienolta päättää soittokausi niinkin ainutlaatuisen kokemukseen.

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **MICHAEL WALDEN**

JOHTAMIS- HARJOITUS

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **EERO RUHANEN**
KUVAT: OPPILASKORPRAALI **MARKUS HONKAVAARA**

Sotilasmusiikki-AUK:n työntäyteinen arki sai marraskuun lopulla tehdä tilaa varusmiesten taistelutahtoa ja johtamistaitoja koettelevalle AUK:n tärkeimmälle taisteluharjoitukselle, JOHA:lle. Harjoitus alkoi varhain torstaiaamuna, kun aliupseerioppilaat pakkautuivat tetsarit päällä bussiin suuntaan Hälvälän harjoitusalue. Tai tarkemmin sanottuna paikka noin 15 kilometrin päässä Hälvälästä.

Ensimmäisen päivän urakkana varusmiehillä oli partioittain suoritettava suunnistusmarssi, minkä pituus vaihteli kunkin partion suunnistustaidoista riippuen 30 kilometrin molemmin puolin. Radan suunnitellut ylikersantti **Seppo Pohjoisaho** päästi partiot matkaan muutaman minuutin välein, minkä jälkeen varusmiesten oli pärjättävä omillaan apunaan ainoastaan taistelumuonapakkaus, kartta ja kompassi. Ei mennyt kauaakaan ennen kuin oma partioni oli onnistunut kadottamaan itsensä kartalta, joten päädyimme vaan seuraamaan ensimmäistä löytämäämme polkua. Muutaman kilometrin ylimääräisen lenkin jälkeen olimme taas kartalla ja matka sai onnellisesti jatkaa.

Noin matkan puolivälin paikkeilla eräs partio kohtasi reitillään vanhemman naishenkilön koiransa kanssa. Naisella ei näyttänyt olevan kaikki hyvin, joten he kysyivät häneltä, että onko kaikki kunnossa. Nainen kertoi olleensa eksesissä jo vähän aikaa, joten kyseinen partio soitti apua virvellä ja vähän ajan päästä apua oli paikalla. Kävi ilmi, että naisella oli diabetes, joten varusmiesten tarjoamat eväät ja nopea toiminta olivat elintärkeitä. Tapahtuma sai huomiota ilta-päivälehtien otsikoissa asti.

Monen tunnin kauniissa eteläsuomalaisessa maastossa tallustelun jälkeen pääsimme lopulta maaliin, mutta koitos oli kaikkea muuta kuin ohi. Edessä oli hypotermiakoulutus, minkä ideana oli opettaa miten toimia esimerkiksi pudotessa jäihin. Seisoimme vaatteet päällä kaulaa myöten jäätävän kylmässä vedessä noin minuutin ajan, minkä jälkeen puristelimme vaatteet kuivaksi. Siitä lähdimme pienen juoksulenkin kautta hyvin ansaittuun saunaan.

Seuraavana päivänä ohjelmassa oli asekäsitteilyrata, jossa testattiin aliupseerioppilaiden ampumataitoja PKM-konekiväärillä, kevyellä konekiväärillä, omalla rynnäk-

kökiväärillä ja kevyellä kertasingolla. Kova sade ja tuuli toivat oman mausteensa jo muutenkin haasteelliseen tehtävään. Myös aseiden purkaminen ja kokoaminen mahdollisimman nopeasti kuului arvioitaviin asioihin. Toinen päivän tehtävistä oli ylikersantti **Teemu Koistisen** johtama tilanneamuntarata, missä edettiin taistelijapareittain ja ammuttiin vihollisia kuvaavia sinisiä ilmapalloja.

Perjantaina reserviläisten varustamisen jälkeen majoituttiin tulevien taistelupaikkojen läheisyyteen ja kapteeni **Tommi Tenhun** puhuttelun jälkeen reserviläisten keltainen ja varusmiesten sininen joukko lähetettiin erilleen. Harjoituksessa käytettiin **KASI-järjestelmää**, mikä kertoi kullekin taistelijalle jos häneen on osunut vastustajan aseesta lähtenyt lasersäde. Tilanne alkoi noin klo 22.00 ja ensimmäisen yön tehtävänä meillä oli vartioida omaa majoittumisaluetta vihollisen tiedustelulta. Unet muhkuraisella telttapaikalla jäivät melko vähäisiksi. Yöstä selvittiin taisteluilta, vaikka jotkut vartiomiehet saivatkin vihiä vihollisen aktiivisesta tiedustelusta.

Aamulla oli edessä pikaisen aamupalan ja tavaroiden pakkaamisen jälkeen varusmiesten toteutettava tuliylläkkö. Vihollisen liike pysähtyi suunnitelman mukaisesti yöllä rakennettuihin murresteisiin ja

vahinkoa pystyttiin lyhyen tulituksen aikana aiheuttamaan melko paljon. Tämän nopean taistelun jälkeen lähdimme pikaiselle marsille kohti seuraavia suunniteltuja taisteluasemia. Vihollinen kohdattiin oletetussa paikassa ja pystyimme aloittamaan pitkän ja raskaan viivytystaistelun. Yllätyksellisten tilanteiden ja ankaran taistelemisen jälkeen olimme onnistuneesti irtaantuneet seuraaviin aseisiin, missä odotti päivällinen ja valmistautuminen taas uuteen taisteluun.

Seuraavassa taistelussa tehtävänä oli torjua vihollisen tieuraa pitkin etenevä hyökkäys. Pitkän poteroissa odottelun jälkeen läheltä alkoi kuulua räjähdysää, mistä tiesimme että vihollinen oli osunut kohdalle ja meidän epäsuora tuli kohti heitä oli alkanut. Hyökkäys torjuttiin lopulta helposti lyhyen taistelun jälkeen. Pimeyden laskeuduttua Hälvälän ylle aloimme toteuttaa komppanian hyökkäystä kohti vihollisen miehittämää aluetta.

Etenimme kovalla vauhdilla kohti tavoitettua ja koko matkan ajan vihollinen kulutti meidän ryhmitystä kovalla tulituksella ja nopeilla irtaantumisilla. Itse toimin juuri hyökkäyksen ryhmänjohtajana ja sainkin nopeasti selville kuinka paljon asioita pitää tässä tehtävässä ottaa huomioon. Missä on vihollista? Missä oman ryhmän jäsenet liikkuvat? Miten kannattaa edetä? Missä oma ryhmä on suhteessa joukkueen muihin ryhmiin? Reserviläiskouluttajien asiantuntijoiden neuvojen avulla sain kuin sainkin johdettua oman ryhmäni ennalta sovittuun tasoon, missä ryhmäni tehtävänä oli jäädä tukemaan toisen joukkueen etenemistä.

Rankkojen taisteluiden jälkeen seuraavana aamuna oli ohjelmassa jo perinteeksi muodostunut marssi Messilänmäen huipulle. Muutaman kilometrin tallustelun ja pienimuotoisen ylämäkijuoksukilpailun jälkeen meitä odotti mäen päällä nuotio, aamupala ja kaunis maisema. Kapteeni Tenhu piti harjoituksen viimeisen puhuttelun nuotion ympärille kerääntyneille varusmiehille, minkä yhteydessä iso joukko aliupseerioppilaita sai myös ensimmäisen kulmaraudan arvomerkkiläntaansa. Näihin seremoniallisiin tunnelmiin päättyi Varusmiessoittokunnan I/15-saapumiserän viimeinen taisteluharjoitus.

KAARTIN SOITTOKUNTA TEMPELINAUKIOLLA

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI AARO HUOPAINEN KUVA: KAARTIN SOITTOKUNNAN MEDIATIIMI

13.10.2015 TempPELLIAUKION kirkossa, Töölössä järjestettiin tämänvuotisen Töölö-sarjan päästökonsertti johtajanaan kapellimestari **Atso Almila**. Töölö-konserttisarjassa soitetaan vuosittain neljä konserttia, joissa esitellään 1900- ja 2000-luvun uudemmaa puhallinmusiikkia. Päästökonsertissa kuultiin kolme teosta, Atso Almilan *Aerials*, **Kirmo Lintisen** *Concertino per corno ed orchestra di fiati e percussione* ja **Matti Laihon** ensimmäinen Sinfonia puhallinorkesterille *”Vinjettejä Suomesta”*

Monelle kuulijalle, ainakin nuoremmalle kansalle konsertin ohjelmisto saattoi olla hyvinkin sitkeää purtavaa. Ensimmäinen kappale *”Aerials”* Almilan mukaan ”suomentuisi kaikenlaisiksi ilmaitse kulkeviksi antennisignaaleiksi tai ilma-akrobatiaksi.” Sen siitä myös kuuli: Yksittäiset vinkuvat äänet, dissonoivat äänenkuljetukset ja epäselkeät rytmit taustalla toivat varmasti monen kokemattoman kuuntelin hämilleen tilanteesta. Myönnän, itsellekin kappaleen avautumiseen ei riittänyt pelkkä kuunteleminen, vaan todenteolla yritin keskittyä pienempiin yksityiskohtiin, monesti siinä onnistumatta. Kappaleen kehittyessä se alkoi tuntua enemmän tutulta ja turvalliselta, mihin ikäiseni kanssa muusikot ovat tottuneet, toivottavasti. Kappale kuitenkin ensimmäiseksi kuuntelukerraksi jääneenä ei itselle oikein auennut, mutta ehkä se on kappaleen tarkoitus. Eihän meidän ole tarkoitukseen ymmärtää ilmassa kulkevia radiosignaaleja ilman niiden lukemiseen tarkoitettuja ”laitteita”.

Toinen kappale, Lintisen käyrätorvikonsertto, olikin jo paljon helpompi niellä. Kappaleella oli myös piirteitä ensimmäiseen

kappaleeseen, lähinnä ihmeellisen soinnutuksen ja epätavallisten melodiankuljetusten takia. Konserton solistina toimi käyrätorvisti **Tommi Viertonen**. Koska en ole kappaleita ennen kuullut, on vaikea lähteä arvioimaan kappaleen solistillisia kykyjä ilman mitään mihin verrata. Teknillinen osaaminen Viertosella on huippu luokkaa mutta välillä tuntui että orkesterin ja solistin synkronaatio ei ollut kohdallaan, joka varmasti rajoitti solistin tulkintaa.

Konsertin viimeinen kappale, Matti Laihon Sinfonia nro 1 puhallinorkesterille *”Vinjettejä Suomesta”*, jonka seitsemän eri osaa herätti kuulijassa varmasti mielikuvia ja tuntemuksia luonnon eri tiloista. Se miten Laiho on onnistunut vangitsemaan nämä tilat teoksiinsa ei voi muuta kuin saada arvostusta.

Konsertti itsessään oli monin tavoin onnistunut kokonaisuus, joka jätti hyvän mielen koko loppu illaksi. Itse en ollut ennen TempPELLINAUKION kirkossa käynyt, jonka moderni/epä kirkkomainen arkkitehtuuri herätti kummastusta, mutta loppui ja muuttui positiiviseksi asiaksi heti päästyä istumaan paikalleni ja olin hetken katsellut ympärilleni. Pidin erityisesti tilan akustiikasta, ainakin siellä missä istuin. Parvella, aivan kulmassa. Sinne orkesteri ainakin soi todella mukavasti. Varmasti myös täpötäysi kirkko vaikutti akustiikkaan, mutta itse en huomannut sen häiritsevän.

Asia joka hieman ihmetytti, oli väliaika. Olemmihan sentään kirkossa. Mitään paikkaa yleisölle ei ollut kuin mennä pihalle, eikä mitään tarjoiluja ollut. Konsertti ei myöskään ollut liian pitkä, joten se olisi hyvin voitu soittaa ilman taukojakia. No, ainakin ilma kirkossa pääsi vaihtumaan taun aikana!

OPPI KOULUTUKSESTA JA KASVATUKSESTA

TEKSTI: UPSEERIOPPILAS KATARIINA HOLMA KUVA: OPPILASKORPRAALI VILLE LAITINEN

”Oon kuullu et kipu on väistämätöntä ja kärsiminen vapaaehtosta.” Nämä **Cheekin** kirjoittamat sanat ovat porautuneet kuuden viikon palveluksen jälkeen Haminan reserviupseerikoulussa allekirjoittaneeseen vapaaehtoistaistelijaan lähtemättömästi. RUK on tuottanut henkistä ja fyysistä kipua kenties jokaiselle upseerioppilaille, mutta raskaimmaksi tituleeratulla linjalla panssarintorjunnassa täytyy olla erityisen valmis myös fyysiseen räikkäykseen. Minkä takia kukaan sitten tekee tähän tilanteeseen johtavia valintoja? Haluan kertoa seuraavassa sen, miltä palvelus Suomen kasvattavimmassa koulussa on minun suussani maistunut.

Heti aluksi Haminaan saavuttaessa minua ekstroverttia löi kasvoille se, että olin ainut nainen koko Pioneerikomppaniassa. Oma tupa ja oma lupa tuntuivat rangaistukselta talon tavoille opeteltaessa, sillä minun täytyi muistaa kaikki käsketyt asiat itse, enkä voinut kilauttaa kaverille ja ottaa mallia muun joukkueen majoittautuessa toisella puolella rakennusta. Tästä eristyksissä elämisestä johtuen palohälytysharjoituksessa minut unohdettiin palamaan yksikköme mukana. Ensimmäiset juoksuaskeleet ohjuskaluston kanssa tuntuivat todella pahalta, ja olin niin hidas muihin verrattuna, että tunnustan tunteneeni sillä vaivaisella 300 metrin matkalla kovaa riittämättömyyttä ja epätoivoa. Useammin kuin kerran olen miettinyt, mitä ihmettä oikein olen tekemässä.

Rajat, joita lähdin Suomen puolustusvoimissa etsimään, eivät ole tulleet vieläkään vastaan. Hanskat ovat pysyneet käsissä. Olen tehnyt suorituksia, joita pidin ennen jonkinlaisien supersotilaiden hommana. Fyysinen kuntoni on kasvanut paremmaksi kuin koskaan ja itsevarmuuteni on sen myötä edelleen nousussa. Olen oppinut valtavan paljon itsestäni.

Jokainen annettu tehtävä on täytetty niin hyvin kuin se on ollut mahdollista, eikä sen enempää kukaan pyydä. Toisin sanoen, onnistumisista saatu mielihyvää on vienyt aina eteenpäin, vaikka välillä on ollut vaikeaa. Avain onnistumiseen tässä firmassa on taistelutoverit. Etenkin soittokunnasta Haminaan kanssani lähteneet veikot ovat olleet kultaakin kalliimpia oman jaksamisen kannalta, ja he tulevat olemaan luotettavimpia ystäviäni vielä siviilielämään palatessa. Näiden asioiden takia en valitsisi yhtäkään aamua toisin.

Ellet ole valmis tekemään jotain sellaista, mitä et ole ennen tehnyt, et voi saavuttaa mitään uutta. Jos kotiutumisen vänrikkinä tarkoittaa seuraavaa kahta viikkoa metsässä räntäsateessa, otan sen vastaan ja selvitän kiinniolon päivä ja juoksuaskel kerrallaan.

Osiassa kuullaan hetkistä, jolloin asiat eivät menneet juuri niin kuin ajateltiin. Asiat kerrotaan suoraan juuri niin kuin ne menivät – tai ainakin melkein.

UUSI AUK – ”NÄÄHÄN PITÄS JO OSATA”

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI MICHAEL WALDEN KUVA: OPPILASKORPRAALI VILLE LAITINEN

Häh? Tutun ja turvallisen, tärykalvoja hellivän herätyssummerin sijaan yksikön käytävillä kai-kuikin tuo iloinen Suurlähettiläiden hittibiisi. Mistä oli kyse? Aivan. 16.9.2015. Tj0!

Viimeinen aamu Parolannummella! Tunnelma oli käsinkosketeltava. Viimeiset varusteet palautettiin, stipendejä jaettiin ja vanhat tupakaverit hyvästeltiin. Pian oliskin aika astua ulos prikaatin porteista viimeisen kerran. Tuota hetkeä ei pilaisi mikään muu kuin se, että portin ovet olisivat tuona samaisena aamuna menneet epäkuuntoon, eivätkä aukeaisikaan.

Niinpä niin. Lopulta sitten portin kierretyämme, pääsimme ulos ihaleimaan reservin aurinkoa, joka aivan varmasti loisti jossain tuolla harmaiden pilvien ja tihkusateen takana. Viikonloppu sujui hyvissä fiiliksissä kotiutumishuuhlistan nauttien.

Sunnuntai-iltana totuus kuitenkin iski kentälapiolla päin naamaa. Eihän meikäläinen ole lähdössä yhtään mihinkään. Paitsi tietenkin raiteilta kuusi lähtevällä Intercity-junalla takaisin Parolaan.

Yksikköön palattuani huomasin siellä valitsevan täydellisen hiljaisuuden. Jopa oma rakas ”tupa kutonen” tuntui 9 kuukautta palvelleiden sotureiden lähdön jälkeen kolkolta ja häiritsevän siistiltä sel-tiltä. Tunnelma oli haikea mutta samalla odottava. Nythän alkaisi se paljon puhuttu ”musiikkiaukki” ja ajatukset harhailivatkin jo upeissa Joulukonserteissa ja itsenäisyyspäiväjuhliissa.

Tämäkin haavekuva romutui pian, kun löysimme itsemme Hätilästä, neljän päivän ammunta-leirilä asentamasta kertasinokja, siis huomio, KERTASinokja takaisin ampumakuuntoon. Puolitoista tuntia leirilämää vietettyämme yksi taistelijostamme ehdittiin kyydittää jo sairaalaan käteen tulleen viiltöhaavan takia. Noh, kun soittokunta

tetsaa niin tekeväälle sattuu ja kun mies tekee, niin miehän myös vastaa.

Edessä olivat siis pitkät neljä päivää kun saunomiseenkin oli vain kolmena päivänä mahdollisuus.

Kun ”puistosta” päästiin takaisin kasarmille, odottivat siellä uudet haasteet. Opintolinjojen yhteisprojektit.

Niisanottu ”nakittaminen” eli erinäisten pikku tehtävien ja hommeiden ”kohtuullinen delegoiminen” kanssataistelijoille on näiden projektien myötä noussut aivan uusiin svääreihin meidän tulevien alikersanttien keskuudessa. Mitä saadaan kun pistetään äänenjohtajat, marssikapellimestarit, kapellimestarit, tapahtumatuotantotiimi ja viestintätiimi rakentamaan yhteistä projektia? Nakkisota.

Liittoutuneet kapellimestarit ampuvat jatkuvasti epäsuoraa nakkia motitettuille äänenjohtajille ja tapahtumatiimistä lähetetään nak-

kipartiota vyöryttämään viestintäjoukkueen tukikohtaa, mediatoimistoa. Mutta onneksi joku ne hommat aina hoitaa. Vai hoitaako?

Juuri kun ryhmien sisäiset tehtävät oltiin jotenkuten saatu jaettu ja vastualueet olivat selvillä, sekoitettiin pakkaa vielä vähän lisää. Vedettiin viisi kaveria kokonaan leikistä pois. Yllytyshullut rukkilaiset. Juuri he, jotka oikeasti ottivat asioista vastuuta ja hoivat hommat koko muun komppanian edestä lähetettiin varhain torstai-aamuna kohti Haminaa. Enää ei ollutkaan vapaaehtoisia iltapalapusien noutajia, saatika ajoluvallisia hakemaan varusvarustolta lisää vessapaperia. Ilmoitusten tekeminenkin alkoi pelottaa, kun yksikössä ei ollut enään ketään, joka varmasti osaisi puhuttelun, esitelyn ja asian, sotilasarvoista puhumattakaan, oikein. Rukkilaisille en voi toivottaa muuta, kuin niitä kuuluisia aamuja. Nyt alkaa nimittäin allekirjoittaneenkin aamukammassa olemaan piikit aika vähissä.

Tammikuussa palvelukseen astuessani luin yksikön vessan seinästä, ettei 1/15-saapumiserä kotiudu koskaan. Siltä se silloin, omien roolimalliemme, eli alijohtajemme hellässä huomassa tuntuikin. Nyt tämäkin, niinkuin moni muukin väite näyttäisi kuitenkin osoittautuvan vääräksi. Ehkä meikäläinenkin vielä pääsee kävelmään porteista ulos sen viimeisen kerran. Olettaen tietenkin, että ne portin ovet ovat tässä kolmessa kuukaudessa jo ehditty korjaamaan. Liian varma ei kuitenkaan saa olla. Edessä on vielä viimeiset konsertit ja kolmen päivän raskas loppusota, johtajaharjoitus. Niin moni asia voi vielä mennä pieleen mutta mieli pysyy korkealla, sillä ”näähän pitäis jo osata”.

Tekstin kirjoittaja on kamariyhtyeen sellistinä ja viihdebändin mikin varressa huulia liikuttanut lähes kaiken kokenut helsinkiläinen oppilaskorpraali.

VARUSMIESSOITTOKUNNAN REUNION – SAAPUMISERÄT YHDESSÄ

TEKSTI: RESERVIN ALIKERSANTTI IDA TOIVONEN KUVA: OPPILASKORPRAALI MARKUS HONKAVAARA

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnassa on palvellut tähän mennessä 33 saapumiserää ja yli 3 000 soittajaa. Kaikkien näiden saapumiserien yhteinen kokoontuminen järjestettiin 14.8.2015 Lahden Sibeliustalolla.

Varusmiessoittokunta täyttää tänä vuonna 25 vuotta, jota juhlistettiin järjestämällä Reunion-gaala soittokunnassa palvelleille reserviläisille. Gaalan järjestelyistä vastasi Varusmiessoittokunnan reserviläiset ry Varusmiessoittokunnan tuella. Gaala järjestettiin soittokunnassa tällä hetkellä palvelevan saapumiserän Game On -pelimusiikin kiertueen yhteyteen.

Satakunta innokasta reserviläistä

saapui gaalaan tapaamaan vanhoja palvelustovereita. Suurimman edustuksen juhlaan oli kerännyt 1/14-saapumiserä, vastaavasti vanhin edustettu saapumiserä oli 1/90.

Tapahtuman ohjelma alkoi Game On -konsertilla, josta etenkin vanhempien saapumiserien edustajat olivat mielissään. Reserviläiset katsoivat silmät kiiluen nykyisen saapumiserän meininkiä sekä taitoa lavalla. Konserttiin oli luotu uudenlainen ja mielenkiintoinen perinteistä poikkeava juontajakaksikko, jollaisesta ei pystynyt edes uneksimaan aiempien saapumiserien kohdalla. Konsertin jälkeen juhla-väki siirtyi Metsähalliin gaalailalliselle. Tarjoilupöydät notkuivat illallisen antimista, jonka ohessa

ohjelmassa oli vapaata seurustelua juhlaväen kesken. Pöydissä käytiin keskusteluja ja ideoiteja muun muassa reserviläisistä koottavasta kuviomarssishowsta yhteisiin illanviettoihin. Iltaan kuului myös läpikatsaus soittokunnan historialta kultakin ajanjaksolta; Hamina, Lahti sekä Hattula. Illan päätteeksi Viihdeorkesteri w tarjoili jalan alle menevää musiikkia.

Illallisgaalan jälkeen illanvietto jatkui Lahden keskustassa sanokoin joukoin muistelemalla sekä tutustumalla reserviläisiin muista saapumiseristä. Kaiken kaikkiaan illasta kehkeytyi erittäin onnistunut jopa perinteeksi muodostuva tapahtuma.

VARUSMIESSOITTOKUNNAN

VÄSÄRI

-MEGAKIERTUE

Konserttimestarina
YleX:n Matti
Airaksinen!

27.8.2016	klo	19.00	Kuopion Musiikkikeskus
28.8.2016	klo	19.00	Tampere-talo
29.8.2016	klo	19.00	Turku, Logomo
30.8.2016	klo	19.00	Lahti, Sibeliustalo
31.8.2016	klo	19.00	Heinolan kesäteatteri
1.9.2016	klo	19.00	Hämeenlinna, Verkatehdas

Liput (10€ / 20€) myynnissä tammikuussa 2016

Puolustusvoimat
varusmiessoittokunta.fi